

ĐÀ LẠT BÓN MÙA

Mang khí hậu ôn đới, Đà Lạt có nhiệt độ trung bình hàng năm là 18oC, ngay cả ngày nóng nhất trong năm, vào lúc cao điểm nhiệt độ cũng chỉ khoảng 31oC. Còn nhiệt độ thấp nhất trong năm là khoảng 5oC. Ở đây mùa nóng kéo dài từ tháng Mười Một đến tháng Tư năm sau và mùa mưa từ tháng Năm đến cuối tháng Mười. Tuy quanh năm chỉ có hai mùa mưa và nóng nhưng điểm đặc biệt là ở Đà Lạt ta có thể cảm nhận được cả thời tiết bốn mùa trong cùng một ngày, đó là lý do khiến người “thị hoa ng” cho biệt bao văn nhân, thi sĩ.

VIỆT TRẠNG cảm tác ra những vần “Đông ng thi” phong phú tinh xảo, ghi lại đời bốn mùa cả một ngày Đà Lạt khi trời lúc trời còn trời sáng cho trời đêm khuya khi màn đêm bao phủ. Lời thơ thốt ra. Buổi sáng sớm trời in nh, nhiệt độ hãy còn thấp, sương mù giăng mờ khắp các núi đồi, thung lũng và bao phủ mặt hồ. Cây hoa lá điểm địa sương mai và bắt đầu mờ mờ nh, đó có khác chi là mùa Xuân rồi rồi phô sắc. VIỆT TRẠNG viết:

ĐÀ LẠT VÀO XUÂN

*“Chim hoàng anh phơi nhả trên cành
Đà Lạt vào xuân, xuân rồi xanh*

Thấp thoáng hoa đào non đẽ m ng c
Long lanh n c b c thác đàn mảnh
Mây hồng tha thướt bay êm
Nng m i xôn xao đ n ng t lành
C nh trí nên th còn gì c già
Tỉ ng th hòa đ u, nét đàn thanh.”

Tôi bu i tr a, m t tr i lên cao t a ánh sáng ra kh p n i n i. Th i ti t có chút nóng m c a mùa H óng . Nng Đà Lạt qu th t là tuy t đ p. Màu nng e p, tng làm hng thêm đôi má ng i tình. VI T TRANG vi t:

ĐÀ LẠT VÀO H

“Vào h mà không m t tỉ ng ve
Và không ph ng n đ m s n khê
Sáng gieo g t nng mù s ng đ ng
Chi u ph làn m a gió l nh v
Đ i v ng thì th m thông ng c bích
H xa m m ng sóng pha lê
Ng i i i! T m y ph ng tr i i
Thành ph ngàn hoa ch ng b t hê.”

Bu i chi u vào mùa khô, khi nng không còn g t l m, mng c xanh trên đ i đang đ c dát vàng bng nhng s i nng vàng óng, lung linh, m t mà. Màu nng th y tinh y ch có đ c nhng n i không khí trong su t, cng v i m t h u c nh xanh t i cây lá nh Đà Lạt. Khi m t tr i “đi ng s m”, đ i núi se s t v i tng c n gió hiu h t. Nhng c n gió nh mát r i làm cho không khí thêm ph n thoáng đng, trong lành, đó là hình tng c a mùa Thu lãng đng. VI T TRANG vi t:

ĐÀ LẠT VÀO THU

“M i đó mà thu tr i i r i
Gió bâng khuâng tr i nng th m r i
Mây v ng núi b c ng ch ng nh n
Lá r ng song th a v ng v ng i
S ng s m mong manh lan mu n n
M a chi u lành l nh cúc ch a c i
Thu mênh mông l m đầu hò h n
M t chút bu n v đ i ít vui.”

Chiều Đà Lạt vào mùa khô thời tiết se lạnh và se lạnh, màu sắc đẹp và những áng mây trắng nổi bật trên nền trời xanh thẫm. Những buổi tối, vào lúc nửa khuya, những tiếng xào xạc thổi phất, và những tiếng động như chim đập trong rừng Đông buổi tối giá lạnh và những tiếng gõ gõ của gió. VIẾT TRANG cảm tác:

ĐÀ LẠT VÀO ĐÔNG

*“Thu mùa nhoa đi đông rồi sang
Trời pha thêm nắng, gió thêm vàng
Cành đào lá rụng đang rụng
Khóm liễu đêm dài đứng gầy
Vài sợi mây lam rụng bắt ngát
Đôi bóng liễu mùa xuân mờ
Nao nao đứng mùa xuân mờ
Chợt thoáng hàng ngàn vì sao trong.”*

Bên mùa Đà Lạt còn có một cảnh đẹp trong buổi sáng sớm, đó là sông VIÊN THẠCH trôi trên một ngôi chùa thanh tịnh trên con đường mang tên Hoa Hồng. Với “hoa tay” sớm có, ngoài tài viết “thơ hoa” với những nét bay bổng mà còn nhìn bên mùa Đà Lạt với con mắt rất thi nhân trong một thi tập của mình có tựa đề là “Zen Poetry” (Thơ Thiền). Với tâm tính trong, với lòng ung dung tĩnh lặng, xin hãy nhìn cảnh vật xoay vần theo quy luật “vô thường”.

Mùa Xuân, sông VIÊN THẠCH ngấm cảnh vật rất cảm tác:

*“Spring flowers, fragrance Dharma and the Zen clouds.
And pine forests
And the crunch of needles beneath bare feet
Green forest in the clear mind of rivers and mountains
Deep breaths of clean air...”*

TÂM MINH đứng cảm nên phụng họa sang tiếng Việt:

“Hoa Xuân, hồng Pháp, mây Thiên
Và rừng thông phủ khắp miền xanh tươi
Chân trời đỏ rực thắp nhàn nhàn
Xúc xào lá dỏm gót người và n tan
Rừng xanh hời hợt rờ ràng
Soi dòng sông mát, phô hàng núi cao
Vội tâm tĩnh lặng thanh tao
Khí trời trong sạch thổi vào thềm sâu...”

Mùa Xuân qua, Hẹn với, rồi Thu tới, sẽ VIÊN THỌ C viết:

*“The summer follows the spring
And autumn will arrive with yellow leaves.
Who may go back to the previous autumn
And pick up for me a few yellow leaves?
Or wait for the seasons to revolve
To catch them in the next fall.”*

Cơm nhón đũa c sọ chuy n mùa, TÂM MINH ph ng d ch:

“Hẹn với tôi ở mùa Xuân
Thu qua lá rừng vàng sân gió lùa
Ai quay gót lại Thu xưa
Nhặt cho tôi vài lá nhớ năm rồi?
Sang mùa người đi đi thôi
Chờ Thu sau đón lá rơi bên thềm.”

Mùa Thu, sẽ VIÊN THỌ C ngắm lá vàng rồi và viết:

*“Autumn, beautiful season in Dalat
Beautiful autumn, but there are not yellow leaves
Somewhere along the path you will find them
In the words and the mind and the white clouds*

When you know its inside, you can find it anywhere."

Cơm nhón dĩa cỏi Phọt dọt rỗng cái "tâm" con người là quan trọng, TÂM MINH phụng dưỡng ý thức của s:

*"Mùa Thu Đà Lạt tuy t v i
Đẹp tuy nào th y lá r i úa vàng
Đẹp ng tr n ph núi thên thang
B n tìm ra lá d dàng kh p n i
H n trong ý, t trong i
Trong làn mây tr ng trên tr i nh bay
Khi tâm t ng lá này
K m tìm đâu cũng th y ngay lá vàng."*

(Trích: "ĐÀ LẠT NGÀY THÁNG CŨ"
Sởn gi : LS. Ngô T ng Giao)

